

[Otto Mørch.]

venstresocialisternes medlemmer af udvalget, indstiller lovforslaget til forkastelse ved tredje behandling, og det kommer vel ikke som en nyhed. Det ligger nemlig sådan, at disse partier klart føler, at her prøver man igen at sætte ind med et angreb på fagbevægelsen, og derfor skal denne mindretalsindstilling forstås derhen, at man kraftigt henstiller at holde fingrene væk fra organisationernes forhandlingsrettigheder.

Jeg tror også, at langt inde i arbejdsgiverkredse er der en stor interesse for, at man har disse muligheder ved i de kollektive overenskomster at have nogle bestemmelser, som sikrer ro og stabilitet på arbejdspladserne. Jeg har for nylig deltaget i vognmændenes kongres i Ålborg, og dér fik jeg et klart indtryk af, at det, vi kan kalde seriøse erhvervsdrivende, netop er interesseret i et nært samarbejde med fagbevægelsens folk og i at sikre ro og stabilitet på arbejdspladserne. Derfor kan jeg altså fastslå, at begge parter har brug for at sikre denne stabilitet, og de har brug for fortsat at få mulighed for via de kollektive overenskomster at sikre sig igennem de såkaldte eksklusivaftaler.

Sluttelig kan jeg bare tilføje, at dette lovforslag har en sådan karakter, at der i al fald hos os i socialdemokratiet, hvordan skal vi udtrykke det, ses politisk meget alvorligt på det, hvis et sådant lovforslag gik igennem.

Men som sagt, vi indstiller til forkastelse.

Nathalie Lind (V):

Da vi her i tinget den 30. oktober 1975 havde en samlet forhandling om en række lovforslag vedrørende organisationsfrihed og arbejdsmarkedets forhold og herunder også det foreliggende lovforslag fra de konservative og kristeligt folkeparti om begrænsning af organisationers rettigheder over for erhvervsudøvere, gav mit partis formand, hr. Enggaard, udtryk for, at der var den samme principielle holdning bag dette forslag og det forslag til folketingsbeslutning, som venstre havde fremsat om at sikre borgernes ret til arbejde og erhverv, et forslag, der kommer til anden og sidste behandling her i tinget på fredag.

Sigtet med dette lovforslag er vi således enige i, det har vi også givet udtryk for i betænkningen, men vi finder ikke, at hele

problemkomplekset er så afklaret nu, at det er rigtigt at vedtage en lov herom. Vi har fortsat den opfattelse, at det er nødvendigt, at regeringen drages med ind i arbejdet med den faglige baggrund, som den besidder gennem sit administrationsapparat, og med den mulighed, der vil være for regeringen for, inden et lovforslag fremsættes, at forhandle spørgsmålene med de berørte parter.

Vi ved, det er vanskelige og komplicerede problemer, der er tale om. En del af dem har vi, desværre meget sent, fået belyst i nogle svar, som arbejdsministeren har sendt til udvalget, men vi mener ikke, at det er belyst i et sådant omfang, at der endnu ikke er ting, der kræver en nærmere undersøgelse og overvejelse, inden en konkret lovtekst kan udformes.

Endvidere bør en lovgivning på dette område efter mit partis opfattelse ikke være begrænset til arbejdsmarkedets parter, men må omfatte en bredere kreds af organisationer.

Selv om vi således er enige i det principielle sigte, at der må være visse grænser for organisationernes udfoldelse i forhold til det enkelte menneske, kan vi ikke medvirke til en lovgivning om det nu. Vi finder, at vort forslag til folketingsbeslutning, som jeg før har omtalt, vil være et bedre grundlag at behandle disse problemkomplekser på.

Glensgård (FP):

Dette lovforslag var en del af den pakkeløsning, en del af de forligsforhandlinger, som forslagsstillerne bag de forslag, som beskæftiger sig med organisationsproblemer, var enige om for en lille måneds tid siden.

Fremskridtspartiet kan ikke være med til ved hjælp af disse to paragraffer at gå så vidt, som lovforslaget indicerer. Vi er enige i, at der skal være en langt større frihed på dette område, end der er på nuværende tidspunkt. Vi er bl. a. enige i, at den organisationsvang, der er lagt op til i forbindelse med f. eks. Info og Bækkelund, er meget forkert. Derfor mener jeg, uanset at det er blevet forsinket et års tid, at vi i hvert tilfælde først i den nye samling må kunne finde sammen om at klare disse problemer i et fælles forslag til folketingsbeslutning, som beskæftiger sig dels med de problemer, hr. Jens Møller og hr. Ninn-Hansen har lagt op til, dels de problemer, fru Nathalie Lind har